

РЕШЕНИЕ

№ 262

гр. София, 16.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 08.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4712** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър във вр. с чл.145-178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Н. С., С. Н. С., Х. Н. Ш., Ц. И. М., П. Б. Д., И. Б. Д. от [населено място], против заповед № КД-14-1/11.02.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта на заповедта, отнасяща се имот с идентификатор 68134.1945.122, в [населено място].

Жалбоподателите в съдебно заседание не се представляват, не изразяват допълнително становище, с изключение на посоченото в жалбата.

Ответникът – Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/ не се представлява, не изразява становище, въпреки предоставената му от съда възможност.

Заинтересованата страна – [фирма] в съдебно заседание се представлява. Навежда доводи за неоснователност на подадената жалба и представя допълнителни писмени бележки в този смисъл. Претендира и разноски по делото. В писмените бележки на заинтересованата страна се съдържа искане, в случай че съдът сметне заповедта за незаконосъобразна и поради въвеждането им в заблуждение от администрацията съдът да им възстанови срока за оспорване на Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на ИД на АГКК.

Административен съд – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за

установено от фактическа и правна страна следното:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лица с правен интерес от оспорването. Същата е подадена в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове, видно от датата на обявлението на оспорваната заповед в ДВ. Разгледана по същество, жалбата се явява ОСНОВАТЕЛНА.

С атакувания административен акт Заповед № КД-14-1/11.02.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия се приемат кадастралната карта и кадастралните регистри /ККР/ за част от територията на район В., включваща кв. К., в [населено място]. Жалбата касае записаните данни в регистъра на недвижимите имоти към кадастралната карта по отношение на собствеността на поземлен имот с имот с идентификатор 68134.1945.122, [населено място].

Заповедта е издадена на основание чл. 62, ал. 2 от АПК, тъй като административния орган е сметнал, че са налице технически грешки в ККР. Ето защо е одобрил решенията по протокол № КД-10-18-3 от 08.02.2011 г. на Комисията, назначена със Заповед №РД-14-45/26.05.2008 г. на ИД на АГКК в административното производство по изработване и приемане на ККР за територията на район „В.” /и в частност за процесната местност – кв. Киноцентъра/. По представената по делото преписка не са налице данни промяната да е станала по искане на заинтересованата страна [фирма]. Променената Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на ИД на АГКК е била обнародвана в ДВ, бр. 5 от 14.01.2011 г. и не е била обжалвана от заинтересованата страна.

В хода на делото е изслушано заключение на вещи лице от съдебно техническа експертиза, което съдът кредитира като компетентно и неоспорено от страните. По направените възражения от страна на процесуалния представител на жалбоподателите, присъствал в съдебно заседание съдът не е допуснал изслушване на допълнително заключение, защото са налице достатъчно доказателства за съдържанието на регистъра към КК, а праното основание за вписване в него е предмет на делото като спорен въпрос – представлява ли вписването на друг собственик техническа грешка от страна на административния орган /АО/.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспорената заповед на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК.

На първо място, следва да отбележи, че намира процесната заповед за издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в предвидената от чл. 59 от АПК форма и съдържание. Необходимо е да се отбележи, че фактически мотиви се съдържат в одобрения от АО протокол.

На второ място, при издаване на процесната заповед са нарушени правилата на процесуалния закон. Това е така, защото АО не се е съобразил с разпоредбата на §1, т. 9 от ДР на ЗКИР, където е дадена легална дефиниция на „явна фактическа грешка”. Именно това се твърди, че е отстранено с процесната заповед, доколкото несъответствието между съществуващите на местността имоти са били заснети съгласно изискванията на този закон, но данните за тях в изработената карта не отговарят на заснемането.

Тъй като е използвал процесуалния ред, описан в чл. 62, ал. 2 от АПК, а не специалния ред, изискван от ЗКИР – чл. 53 и следващите АО е допуснал съществено процесуално нарушение, което се е отразило в значителна степен на възможността на жалбоподателите да защитят правата си, защото не са отчетени евентуалния спор за материално право между тях и заинтересованата страна. Ето защо процесната заповед в

тази й част следва да бъде отменена.

Измененията в ККР, независимо дали се дължат на реални промени в обстоятелствата или на техническа грешка се извършват единствено по реда, указан в специалния закон, доколкото правоотношенията, уредени със ЗКИР следва да бъдат предмет на по-специално отношение и правоохрана, тъй като са пряко свързани с упражняване и защита на правото на собственост на лицата.

Не могат да се възприемат аргументите на заинтересованата страна, че не се налага прилагане на реда на чл. 53 от ЗКИР, тъй като е било налице съдебно решение по отношение на имота. Посоченото от тях решение не касае спор за собственост между страните, решен окончателно, а представлява решение по административно дело с предмет промяна в предходен кадастрален план. Този род съдебни актове не попадат в обхвата на правилото на чл. 62, ал. 5 от Наредба № 3 от 2005 г.

Доколкото процесната заповед е издадена преди влизането в сила на Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. заинтересованата страна има правен интерес да иска възстановяване на срока за обжалване на поправената заповед, тъй като не се дължи на нейното поведение посочването на грешно правно основание за издаване на процесния акт. В настоящото производство обаче такова искане е недопустимо, доколкото по силата на чл. 161, ал. 1 от АПК такова искане се предявява само в производство по жалба /макар и просрочена срещу конкретен акт, а не и в хода на висящ процес срещу друг индивидуален административен акт, макар и свързан с първия/. Ето защо това искане на заинтересованата страна следва да бъде оставено без разглеждане от настоящия съдебен състав.

На трето място, при издаване на заповедта не са съобразени материално правните изисквания на закона.

От заключението на вещото лице е видно, че имот с идентификатор 68134.1945.122 не е бил ограден са материализирани граници и АО е пристъпил към отразяването му в КК по следващия приоритет посочен в чл. 14 от Наредба № 3 от 2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Имотът е отразен, съобразно действащ кадастрален план от 1987 г. и е идентичен с имот пл. № 122, кад. лист с №№660 и 661.

Възраженията на заинтересованата страна за това, че имот с идентификатор № 68134.1945.189 е ограден изцяло с материализирана на място граница, включително и за попадащия в него имот 122, е следвало да бъдат направени в производство по оспорване на Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на ИД на АГКК. Такова оспорване [фирма] не са предприели, въпреки констатираното от тях несъответствие с мотивите на административния орган и направените възражения в хода на изработване и приемане на ККР. Ето защо е следвало да поискат поправка на ККР по реда на чл. 53 и сл. от ЗКИР.

Доколкото в процесната заповед се твърди отстраняване на техническа грешка, то съдът следва да провери налице ли е такава грешка.

В хода на административното производство по издаване на Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. заинтересованата страна е направила възражение по отношение на имота си с идентификатор 189. Същото е било разгледано от Комисията и в протокол № КД-10-17-39 от 11.06.2009 г., раздел II, т. 4 е констатирала, че същият не е отразен в съответствие с документите за собственост. Също така е предложила да се въведат данни за собственост на всички собственици, за попадащите в територията му имоти. Именно това е сторено със Заповедта за одобряване на ККР с №

РД-18-68/02.12.2010 г.

В т. 3 от констатациите на одобрения с процесната Заповед № КД-14-1/11.02.2011 г. протокол от 08.02.2011 г. е взето решение процесния имот с идентификатор 68134.1945.122 да бъде отразен като спорен. Това решение е различно от взетото по-рано при изготвяне на ККР. То не е отразено така и в графичната част на процесната заповед, доколкото по стр. 51 и 53 от делото се съдържат скици на поземлени имоти 122 и 189 от които е видно, че за собственик е посочен [фирма] и имот 122 не е спорен.

Очевидната фактическа грешка в общия случай по смисъла на АПК е несъответствие между формирана воля на АО в мотивите на акта и нейното външно изразяване в разпоредителната му част. В настоящия случай не се констатира такова разминаване, следователно не са налице и основанията по чл. 62, ал. 2 от АПК /въпреки че по-горе бяха подробно изложени мотиви от съда за неприложимост на посочения процесуален ред/.

Водим от горното, и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Н. С., С. Н. С., Х. Н. Ш., Ц. И. М., П. Б. Д., И. Б. Д. от [населено място], като незаконосъобразна Заповед № КД-14-1/11.02.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта на заповедта, отнасяща се за имот с идентификатор 68134.1945.122, в [населено място].

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на [фирма] за възстановяване на срока на обжалване на заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на ИД на АГКК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на Р. Б. с касационна жалба, в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: